

בבית המשפט העליון

רע"ב 7913/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד פרנוך

נגד

המשיב: הממונה על עבודות שירות

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים מיום 28.10.2018 בעת"א 17807-09-18 שניתנה על-ידי כב' השופטת שרית זמיר

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' זמיר) מיום 28.10.2018 בעת"א 17807-09-18 בה נדחתה עתירת המבקש נגד החלטת הממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה) להורות על הפסקה מינהלית של עבודות השירות שהוטלו עליו ולשאת את יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש נדון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (ת"פ (שלום-ת"א) 37944-05-15 (27.12.2017)).

2. ביום 30.8.2018, ולאחר שהמבקש החל בריצוי העונש, ניתנה החלטת הממונה על הפסקה מינהלית של עבודות השירות, בעילות של אי התייצבות לתחילת ריצוי או היעדרות ללא אישור, ואי ציות להוראת ממונה, רכז עבודות שירות או של המפקח, או

קיום חובה שמוטלת עליו לפי סימן ב'1 בפרק ו' לחוק. ההחלטה ניתנה לאחר שימוע שנערך למבקש ושאליו בחר להתייצב ללא ייצוג משפטי.

3. על החלטה זו הגיש המבקש עתירה לבית המשפט המחוזי בטענה כי בהחלטה לא ניתן משקל מספק למאפייניו ולקשייו האישיים, לרבות מצבו הקוגניטיבי, להעדר עבר פלילי ולכך כי מעולם לא נשא עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לפיכך, עתר כי תינתן לו הזדמנות נוספת לשימוע בפני הממונה, והפעם – כשהוא מיוצג.

4. לאחר דיון, שבמהלכו היה המבקש מיוצג, דחה בית המשפט את העתירה. בית המשפט סקר בהרחבה את השתלשלות העניינים בכל הנוגע לביצוע עבודות השירות על ידי המבקש וקבע כי שיקול הדעת שהופעל בעניינו אינו מצדיק התערבות. זאת, משום שהמבקש לא ציית להוראות הממונים עליו, כאשר מלכתחילה לא התייצב לביצוע עבודות השירות, אלא בחלוף חודשיים, ללא הסבר המניח את הדעת; היה קושי ליצור עימו קשר לאורך התקופה שבה ריצה את עבודות השירות וניתנו לו אין-ספור הזדמנויות נוספות, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, שגם בהן לא עמד. לפיכך, דחה בית המשפט את העתירה וקבע כי על המבקש להתייצב לריצוי עונשו מאחורי סורג ובריח ביום 18.11.2018.

המבקש ממאן להשלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.

טענות המבקש

5. בבקשה שלפניי, אותה הגיש המבקש בעצמו וללא ייצוג משפטי, טען, בין היתר, כי האיחורים שיוחסו לו בשימוע אינם עולים על עשרה במספר, בתקופה של חמישה חודשים; כי הוא נעדר עבר פלילי; וכי הוא המטפל היחיד באמו החולה. כן ביקש כי אורה על מינוי סנגור.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ובתיק במערכת "נט המשפט", הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעתירת אסיר לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר, התשל"ב-1971 תינתן במקרים בהם מתעוררת

שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש (רע"ב 5116/16 מכתבי נ' שרות בתי הסוהר (21.11.2016)). טענות המבקש נוגעות לעניינו הפרטי ולנסיבותיו הקונקרטיות, ומשכך אינן מעוררות כל סוגיה עקרונית, ואף לא נטען כך.

7. בבחינת למעלה מן הצורך, גם לגופו של עניין לא מצאתי כי נפלה כל טעות בהחלטת בית משפט קמא, בקביעתו כי אין עילה להתערב בשיקול דעתו של הממונה. בהקשר זה ראוי להזכיר כי בית משפט זה עמד לא פעם על כך שריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות הוא בגדר פריבילגיה, שתישלל ממי שהורשע בדין אם לא יעמוד באחריות שנלווית לכך (רע"ב 9867/17 נאשף נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (28.12.2017); רע"ב 4004/18 אבו הדואן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.5.2018)). המבקש הפגין זלזול בהוראות הממונים עליו החל מהיום שבו נמנע מלהתייצב לריצוי עונשו, דרך איחוריו והיעדרויותיו הרבים, ועד להימנעותו מלהתייצב לשימועים שנקבעו בעניינו והגעתו באיחור. לאור התנהלותו, ולאחר שניתנו לו הזדמנויות רבות, כדין נשללה מן המבקש הפריבילגיה לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

8. אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית וממילא גם הבקשה למינוי סגור.

כאמור בהחלטת בית משפט קמא, יתייצב המבקש לריצוי עונש מאסרו ביום 18.11.2018 עד השעה 10:00 בימ"ר הדרים, או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, לרבות אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ט (12.11.2018).

ש ו פ ט